

каква особена паметъ. Ние можиме само да забележиме, защо те са служили въ войска та Византійска, и ги възвеждали въ високи те степени, и въротно, нѣкои отъ тяхъ твърди рано пріяли христіанска та вѣра. Нѣкои отъ Славяни те достигали и сама та Императорска корона (ставали царе): такъвъ былъ между други те и царь юстиніанъ. Баща му е живялъ въ дарданія по имени Salbarios (Ѳракійское слово означающе solioriens солнце восходящее) называлса удома си (какво то говори Теофиль воспитателя юстиніановъ) *Истокъ* (истокъ-востокъ solorcens) ими, кое то было въ употребяване у южни те Славяни. Ими то на майка та и сестра та юстиніанови были така Славянски βηγληνιτσα Biegleniza goigleniga); на поконъ и сама го юстиніана называвали удомаму *у правда*, (така що то Латинско то му ими е само преведено отъ Славянски). Веки во втора та половина въ 7-я вѣкъ излизатъ Славяни те Балкански на поле то на исторія та, като са соединиха на сѣверъ въ едно Господарство съ покорители те тѣхни Българи те, а на югъ само-себя си и часть въ союзъ сасъ Авари те като нападаха на элада и покоряваха гречески те земли. Исторія та на Българ-